

30. juli 2019

Bekymringsmelding om brann/tryggleikstilhøve i «eigarlaust» hus til nedfalls – gnr/bnr 239/17 på Eknes kai

Eg ønskjer med dette å melde om stor bekymring for ein herrelaus trebygning som i mange år har stått til forfall på Eknes kai, og oppmodar brannvesenet om å gjere tilsyn med bygningen snarast råd for å vurdere tryggleik og eventuelle aktuelle tiltak. Kort oppsummert er både eg og mange på Eknes alvorleg bekymra for tryggleiken i og rundt bygget, og meiner det representerer ein aukande tryggleiksrisiko. Potensielt skade på barn/unge som tek seg ulovleg inn i bygget på rotne/åpne golv, og fare for brannsmitte til alle bevaringsverdige trebygg som står svært tett på.

Eigedomen har lenge vore til sals, sjå finn.no-kode 77869662. Renovering av eigedomen stoppa opp på 1990-talet, då byggeigar fekk lagt på nye sperr og sutaksplater som vart dekkja med presenning. Tidleg på 2000-talet, var presenning blitt fillete og sutakplatene var i ferd med å gå i oppløysing. Born og unge tok seg då fritt inn i bygget, og det føregjekk mellom anna bruk av open eld innomhus (stearinlys og røyking). Det førelåg visstnok krav om tvangsrivning på eigars kostnad alt i 2004/2005 etter bekymringsmelding til kommunen/brannvesenet. Bygdefolk (deriblant underteikna) tok ansvar og sikra mot uønskt inntrenging og la på midlertidig platetak, for å sikre mot ytterlegare råteskadar på bygget i same periode. Til orientering lukkast det ikkje på denne tida å få kontakt med eigar Eva Elisabeth Leknes, og huset framstod som herrelaust bygg på anna manns tomt. Så langt eg kjenner til har ikkje byggeigar gjort tiltak på bygget sidan det ovannemnde arbeidet på 1990-talet.

Bygget har hatt stor lokalhistorisk verdi, etter som bygget (frå 1887) romma første butikk, post og dampskipsekspedisjon i bygda. Direktør Erik Småland ved Museumssenteret i Salhus tok i 2005 initiativ til eit prosjekt på ideelt grunnlag for å rehabilitere bygget. Museumssenteret stilte med bygningskonsulent og utstyr, og det vart gjennomført ein omfattande kartlegging og dokumentasjon av bygget. Dette vart gjort med tanke på ein framtidig rekonstruksjon/nybygg, avhengig av kva tomteeigar (trudde vi alle) Ove Eknes ville lande på. På denne tida trudde alle vi som var involvert i prosjektet at tomta var eigd/kjøpt av Ove Eknes (inkludert han sjølv), og at huset med rivingskrav stod «herrelaust/eigarlaust» på hans grunn.

Stor var undringa då det nokre år seinare dukka opp salsmelding for huset på finn.no, med påstand om at bygget står på (sjølv)eigande grunn. Grunneigarforholda framsto såleis brått som uavklarte. Det vidare arbeidet med det ideelle prosjektet stoppa difor straks opp, og innsamla midlar/tilsegn om støtte (ca. kr 600 000) frå ulike, ideelle kapitalkjelder måtte leverast attende/avmeldast. Eknesvågens Venner sette òg opp eit lagerbygg/grindabygg på 48 m² grunna prosjektet, men òg med tanke på å kunne ha varig etterbruksverdi.

Situasjonen i dag er at det midlertidige platetaket frå 2007 ikkje lenger er trygt grunna forvitra lekter som spikarfeste. Vinden har losna fleire plater, og det er risiko for nedfall som kan skade både folk og nabobygg. Alle vindauga i huset på landsida er knust av vandalar (ungdom?). Halve huset rotnar planke for planke, og heller/tiltar svært synleg og i aukande grad. Born og ungdom tek seg openlyst inn i huset via knust/ope vindauge, og med tydeleg «barnleg eigarskap» til staden. Kanskje er det på nytt bruk av open eld i bygget. Vaksenpersonar i bygda har nyleg kikka inn i huset og er oppriktig bekymra for risiko knytt til born og unge som tek seg inn og oppheld seg der. Eg registrerer at det i salsannonse for bygget blir vist til bustadsalsrapport frå takstmann i 2014 og at det ikkje er forsvarleg å gå inn i bygget. Sjølv har eg ikkje ville gå inn og undersøke utan at det

skulle vere etter avtale med eigar eller lokale tilsynsmyndigheiter.

På den tida dei mellombelse sikringstiltaka vart gjort og samarbeidet med Museumssenteret i Salhus pågjekk, var eg til orientering leiar i Eknesvågens Venner. Eg er ikkje lenger aktiv i velforeninga, men har framleis engasjement for å rehabiliterer heile kaimiljøet som framstår særst bevaringsverdig. Eg har diskutert stoda med både ulike private eigarar av kaibyggja, samt leiar og styremedlemer i Eknesvågens Venner. Til orientering har Eknesvågens Venner ved ulike arrangement på kaien trekt sperreband rundt bygget for å markere fare for nedfall/skade. Med det som no er ganske lause takplater av stål, framstår det ikkje som trygt nok ved sterke vindkast. Større arrangement på kaia står for døra utover sommaren og hausten, med aukande risiko i og ved det herrelause bygget.

Eg oppmodar brannvesenet om å gjere ei synfaring snarast råd, for å vurdere tilstand og risiko knytt til bygget og om det er grunnlag for å pålegget tiltak.

Både eg og representantar frå Eknesvågens venner stiller gjerne opp på synfaring saman med brannvesenet/teknisk etat om ønskjeleg, og er tilgjengeleg dersom de skulle ha spørsmål. Dersom mogleg ønskjer eg òg å bli orientert om framdrift i saka.

Venleg helsing
Gunnar Eide
tlf. 488 85 905

Kopi til Ove Eknes, Arne M. Eknes, Elin Guldbrandsøy, Eknesvågens Venner v/leiar May Britt Birkeland, Museumssenteret i Salhus v/Arild Sætre.